

Zapadni Karpati, masivi Bihor i Vladeasa 29. april - 03. maj 2011.

29/30. april

Iz Skerlićeve smo krenuli sa dva mini-busa u 20 časova. U grupi je bilo tridesetdva planinara. Preko Vršca i Temišvara stigli smo do Arada a onda prema Salonti smo sporo napredovali jer se put proširuje pa smo na mnogobrojnim semaforima izgubili mnogo vremena. Još gore stanje je bilo na putu u podnožju planine. Gore uz planinu na putu sa serpentinama takođe se izvode radovi ali nije bilo većih zadržavanja osim što su busevi zbog velikog nagiba brektali i jedva uspeali da se dokopaju ravnijeg puta, i nekako stignu do Cabane Varasoia.

Vladeasa, tipičan predeo

Zbog puta od oko trinaest sati, izmučeni od celonoćnog truckanja a i ne baš povoljnih vremenskih uslova odlučili smo da korigujemo plan, tako da ne idemo na travnatu površ Vladease već da napravimo kružnu turu po klisuri, ili kanjonu Cheile Somesului Cald.

30. april - Tura CHEILE SOMESULUI CALD

U 9.30 smo krenuli od Cabane Varasoia/1280m/ šumskim putem do prevoja gde se staza račva na dva dela, levo se penje na površ planine a pravo silazi u dolinu, odnosno klisuru /markacija crveni krug/.

Cabana Varasoia

Cetatile Radesei - ulaz

Silazak niz kuloar

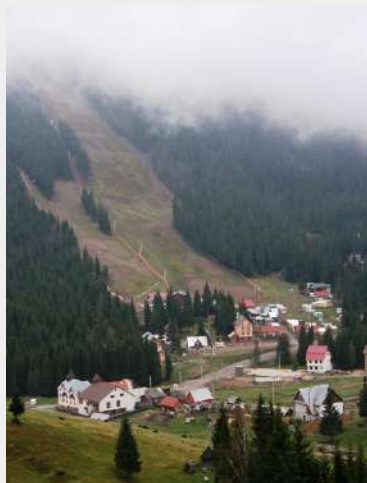
Uspion do pećine Honu, pa blaža staza ispod vertikalnog stenovitog zida Peretele Cuciulatei. Vodopad Moloh nismo videli, jer je ponovo trebalo silaziti strmom stazom do doline, već smo nastavili dalje, prešli ponovo reku i došli na ono mesto gde iz pećine, ili podzemnog tunela ističe voda. Sada je deo grupe, ko je hteo i imao baterijske lampe, ušao u pećinu uz pomoć lanaca, prošli kroz nju i izašli na drugu stranu. U pećini se nalaze velike ledenice u obliku stalaktita koje se tope i otpadaju. Istom stazom kao u dolasku vratili smo se do mini-buseva.

Pečina Honu

Stene Peretele Cuciulatei

Vrtop

Dužina ture oko 12km.

Povratak u podnožje planine istim putem pa ponovno penjanje iz mesta Nucet na prevoj Vartop gde smo stigli oko 20 časova i smestili se u domu.

Vrh Cucurbata Mare - 1849m

01. maj - Tura BIHOR

U 8 sati, ali sada odmorni krenuli smo na planinu Bihor. Sa prevoja Vartop/1160m/ smo prvo išli blatnjavim putem zbog radova na novoj skijaškoj stazi a zatim lepim šumskim putem do raskršća gde staza skreće desno uz brdo a put nastavlja blago napred. Tu je i najstrmiji deo na celoj turi. Gore se izlazi na ravniji deo sa klekama, odnosno niskim planinskim smrekama, kao na našoj Staroj planini /Srebrna glava/. Još malo napred kroz takav predeo i stižemo na prvi vrh, Piatra Graitoare/1658m/. Sa njega se vidi ceo put koji nam preostaje do najvišeg vrha. Silazak na travnate prevoje, kraći uspon na Bihariu/1597m/, ponovo silazak i najzad završni uspon na najviši vrh planine Cucurbata Mare/1849m/, ujedno i najviši vrh Zapadnih Karpata.

Samo što smo stigli počela je da pada kiša a radnici na velikom predajniku nam nisu dali da se sklonimo unutra već smo sačekali iza jedne pomoćne zgrade da svi izađu na vrh i da krenemo nazad. Međutim, kiša je ubrzo prestala. Vratili smo se do prevoja ispod Biharie i tu skrenuli desno niz padine i proplanke do nekih katuna odakle smo sišli zaraslom stazom pravo u potok do vodopada Varciorog. Vodopad je visok 15m a iza njega se nalazi veliki napušteni rudnik urana. Niz dolinu reke silazimo do sela Vanucesti, odnosno na glavni put za Ariešeni gde su nas čekali naši mini-busevi da se vratimo na Vrtop. Stigli smo oko 15,30. Prešli oko 20km.

Vodopad Varciorog

Poziranje

02.maj

Uveče je počela da pada kiša koja je ujutro bila još jača. Na planiranu turu Ponor /Cetatile Ponorului/ po ovakvm vremenu se nije moglo ići, odnosno sačekali smo do 10 sati kao krajnje vreme do kojeg se moglo krenuti na ovu turu. Međutim kiša nije prestajala tako da smo

i dalje čekali poboljšanje vremena. Negde pre 12 sati vreme se stabilizovalo pa smo krenuli na jednu kraću turu po okolini Vrtopa, odnosno do lokaliteta, ogromnog odrona - urvine Groapa Ruginoasa. Kada smo stigli do ivice odrona još je bila magla pa nismo mogli ništa videti, možda samo pedesetak metara. Nastavili smo dalje stazom kroz šumu preko jednog brda/1426m/, zatim sišli na prevoj, pa preko vrha Vartop otišli još malo napred, zatim sišli u dolinu reke Ariešul i uz dolinu putem se vratili na Vartop. Dužina ture je bila oko 10km. Deo grupe je ponovo otišao do Groapa Ruginoase jer se vreme bilo poboljšalo. Imali su sreće da vide ogromnu, strumu, crveno-žutu izbrazdanu urvinu u pravoj veličini.

Odlazak iz doma

03. maj

Ujutro u 7 sati smo se pozdravili sa mirnim, vrednim i ljubaznim domaćinima Danom i Andrejem i krenuli nazad. Sišli smo u Nucet i drugim putem u odnosu na odlazak vratili se do Arada.

Tu smo se zadržali malo više od tri sata. Osim glavnog centralnog dela otišli smo do srpske crkve posvećene Sv.Petru i Pavlu, ali nismo nikoga našli tamo, crkva je bila zatvorena. Nalazi se u jednom prilično zapuštenom delu grada. U blizini crkve se nalazi ulica Save Tekelije u kojoj je kuća gde je on nekada živeo.

Srpska crkva u Aradu

Kuća Save Tekelije

Sa zbornog mesta krenuli smo pre 15 časova i preko Temišvara stigli rano na granicu. Nismo se dugo zadržali i Beograd stigli oko 19.30, tako da su i somborci mogli natenane da jezde u ravnu Bačku.

Vođa puta, izveštaj i fotografije: Veroljub Kovačević